

32001R2560

L 344/13

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

28.12.2001.

**EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (EK) Nr. 2560/2001
(2001. gada 19. decembris)
par pārrobežu maksājumiem eiro**

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, un jo īpaši tā 95. panta 1. punktu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu ⁽¹⁾,

ņemot vērā Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽²⁾,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ⁽³⁾,

saskaņā ar Līguma Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. novembra atzinums ⁽⁴⁾ 251. pantā noteikto procedūru,

tā kā:

- (1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 97/5/EK (1997. gada 27. janvāris) par pārrobežu pārskaitījumiem ⁽⁵⁾ bija mēģinājums uzlabot pārrobežu pārskaitījumu pakalpojumus, un jo īpaši to efektivitāti. Mērķis jo īpaši bija panākt, lai patērētāji un mazie un vidējie uzņēmumi varētu veikt pārrobežu pārskaitījumus no vienas Kopienas daļas uz citu ātri, droši un lēti. Šo pārskaitījumu un pārrobežu maksājumu izmaksas tomēr visumā ir ārkārtīgi augstas, salīdzinot ar izmaksām, kādas ir maksājumiem valstu līmenī. Saskaņā ar secinājumiem Komisijas veiktajā pētījumā, ko publicēja 2001. gada 20. septembrī, patērētāji vispār nav informēti vai ir nepietiekami informēti par pārskaitījumu izmaksām un ka vidējās pārrobežu pārskaitījumu izmaksas tikpat kā nav mainījušās kopš 1993. gada, kad tika veikts līdzīgs pētījums.
- (2) Tiklab Komisijas 2000. gada 31. janvāra paziņojumā Eiropas Parlamentam un Padomei par lielapjoma maksājumiem iekšējā tirgū, kā Eiropas Parlamenta 2000. gada 26. oktobra rezolūcijā par Komisijas paziņojumu un 2001. gada 4. jūlija rezolūcijā par to, kā palīdzēt uzņēmējiem pārejai uz eiro, un Eiropas Centrālās bankas 1999.

septembra un 2000. gada septembra ziņojumos par pārrobežu maksājumu pakalpojumu uzlabošanu uzsvērts, ka steidzami ir vajadzīgi efektīvi uzlabojumi šajā jomā.

- (3) Komisijas 2001. gada 3. aprīļa paziņojumā Eiropas Parlamentam, Padomei, Ekonomikas un sociālo lietu komitejai, Reģionu komitejai un Eiropas Centrālajai bankai par priekšdarbiem eiro banknošu un monētu ieviešanai norādīts, ka Komisija apsvērs iespēju izmantot visus tās rīcībā esošos instrumentus, kā arī veiks visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka pārrobežu darījumu izmaksas tiktu tuvinātas iekšzemes darījumu izmaksām, un lai Eiropas pilsoņi šajā sakarā eiro zonu reāli un skaidri uztvertu kā iekšzemes maksājumu zonu.
- (4) Salīdzinot ar mērķi panākt ja ne vienādu, tad vismaz līdzīgu maksas struktūru eiro, kas vēlreiz tika apstiprināts laikā, kad eiro tika ieviests bezskaidras naudas formā, nekādi ievērojami rezultāti nav sasniegti attiecībā uz to, lai samazinātu pārrobežu maksājumu izmaksas, salīdzinot ar iekšējo maksājumu izmaksām.
- (5) Pārrobežu maksājumu apjoms pakāpeniski pieaug līdz ar iekšējā tirgus izveides procesu. Šajā telpā bez robežām maksājumu veikšana kļuva vienkāršāka pēc eiro ieviešanas.
- (6) Tas, ka pārrobežu maksājumu izmaksu līmenis joprojām ir augstāks nekā iekšējo maksājumu izmaksu līmenis, kavē pārrobežu tirdzniecību un tādējādi ir šķērslis iekšējā tirgus pareizai darbībai. Tas var ietekmēt arī uzticību eiro. Tādēļ, lai sekmētu iekšējā tirgus darbību, ir jānodrošina, ka pārrobežu maksājumu izmaksas eiro ir tādas pašas kā maksājumu izmaksas eiro kādā dalībvalstī; tas tāpat veicinās uzticību eiro.
- (7) Elektronisku maksājumu pārrobežu darījumiem eiro būtu jāpiemēro vienādas maksas princips, ņemot vērā pielāgojuma periodus un iestāžu papildu slodzi saistībā ar pāreju uz eiro no 2002. gada 1. jūlija. Lai varētu ieviest nepieciešamo infrastruktūru un apstākļus, pārejas periods pārrobežu pārskaitījumiem būtu jāpiemēro līdz 2003. gada 1. jūlijam.
- (8) Pašreizējos apstākļos nav ieteicams piemērot vienādas maksas principu papīra čekiem, jo to iezīmju dēļ tos nevar apstrādāt tikpat efektīvi kā citus maksājumu veikšanas līdzekļus, jo īpaši elektroniskos maksājumus. Tomēr maksas pārskatāmības princips būtu jāpiemēro arī čekiem.

⁽¹⁾ OV C 270 E, 25.9.2001., 270. lpp.

⁽²⁾ Atzinums sniegts 2001. gada 10. decembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).

⁽³⁾ OV C 308, 1.11.2001., 17. lpp.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta 2001. gada 15. novembra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts), Padomes 2001. gada 7. decembra kopējā nostāja (OV C 363, 19.12.2001., 1. lpp.) un Eiropas Parlamenta 2001. gada 13. decembra lēmums.

⁽⁵⁾ OV L 43, 14.2.1997., 25. lpp.

- (9) Lai klients varētu novērtēt pārrobežu maksājuma izmaksas, ir svarīgi, lai viņš būtu informēts par spēkā esošo maksu un jebkādam tās izmaiņām. Tas pats attiecas uz gadījumu, kad pārrobežu eiro maksājums ir saistīts ar citu valūtu, nevis eiro.
- (10) Šī regula neliedz iestādēm iespēju piedāvāt kopēju maksu, kas aptver dažādus maksājumu pakalpojumus, ar noteikumu, ka tādējādi netiktu nošķirti pārrobežu un valsts maksājumi.
- (11) Ir svarīgi paredzēt arī uzlabojumus, lai iestādēm būtu vieglāk veikt pārrobežu maksājumus. Šajā sakarā būtu jāveicina standartizācija, jo īpaši pārrobežu pārskaitījumu automatizētai apstrādei nepieciešamā starptautiskā bankas konta numura (IBAN) ⁽¹⁾ un bankas identifikācijas koda (BIC) ⁽²⁾ izmantojums. Ir svarīgi, lai šos kodus izmantotu pēc iespējas plaši. Turklāt citi pasākumi, kas rada papildu izmaksas, būtu jāatceļ, lai pazeminātu no klientiem iekasējamo maksu par pārrobežu maksājumiem.
- (12) Lai atvieglotu to iestāžu darbu, kuras veic pārrobežu maksājumus, pakāpeniski būtu jāatceļ pienākumi, kas valstīs paredzēti attiecībā uz regulāriem ziņojumiem maksājumu bilances statistikas nolūkā.
- (13) Lai nodrošinātu šīs regulas ievērošanu, dalībvalstīm būtu jānodrošina atbilstīgas un efektīvas sūdzību izskatīšanas vai pārsūdzības procedūras, lai atrisinātu varbūtējus konfliktus starp rīkojuma devēju un viņa iestādi vai starp saņēmēju un viņa iestādi, vajadzības gadījumā izmantojot esošās procedūras.
- (14) Līdz 2004. gada 1. jūlijam Komisijai būtu jāiesniedz ziņojums par šīs regulas piemērošanu.
- (15) Būtu jāparedz procedūra, kas ļautu piemērot šo regulu arī pārrobežu maksājumiem, ko veic kādas citas dalībvalsts valūtā, ja šī dalībvalsts pieņem šādu lēmumu,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

1. pants

Priekšmets un darbības joma

Šī regula paredz noteikumus attiecībā uz pārrobežu maksājumiem eiro, lai nodrošinātu to, ka maksa par šiem maksājumiem būtu tāda pati kā maksa par maksājumiem eiro, ko veic dalībvalsts teritorijā.

⁽¹⁾ ISO standarts Nr. 13613.

⁽²⁾ ISO standarts Nr. 9362.

Tā attiecas uz pārrobežu maksājumiem eiro, ko veic Kopienas iekšienē, kuru summa sasniedz EUR 50 000.

Šī regula neattiecas uz pārrobežu maksājumiem, kas veikti starp iestādēm uz pašu rēķina.

2. pants

Definīcijas

Šajā regulā:

a) pārrobežu maksājumi ir:

- i) pārrobežu pārskaitījumi, t. i., pēc rīkojuma devēja ierosmes veikti darījumi, izmantojot pakalpojumus, ko sniedz kāda iestāde vai tās filiāle, kas atrodas kādā dalībvalstī, lai kādam saņēmējam kādā iestādē vai tās filiālē citā dalībvalstī nodotu naudas summu; rīkojuma devējs un saņēmējs var būt viena un tā pati persona;

ii) pārrobežu elektronisko maksājumu darījumi, t. i.:

— naudas līdzekļu pārrobežu pārskaitījumi, kas veikti, izmantojot kādu citu elektroniskās maksāšanas līdzekli nekā tie, ko pakalpojumiem izmanto attiecīgās iestādes,

— skaidras naudas izņemšana dažādās Kopienas valstīs, izmantojot elektroniskās maksāšanas līdzekli, kā arī maksāšanas līdzekļa konta papildināšana (izmantošana), ko veic bankomātos un banku automātos, kas atrodas emitenta vai kādas iestādes telpās, kurai ir līgumiskas saistības pieņemt attiecīgo maksāšanas līdzekli;

iii) pārrobežu čeki, t. i., papīra čeki, kas definēti Ženēvas 1931. gada 19. marta konvencijā par vienotiem tiesību aktiem attiecībā uz čekiem, kas izdoti Kopienas iestādē un ko izmanto pārrobežu darījumiem Kopienas teritorijā;

b) elektroniskais maksāšanas līdzeklis — attālas pieejas maksāšanas līdzeklis un elektroniskas naudas līdzeklis, kas ļauj tā īpašniekam veikt vienu vai vairākus elektronisku maksājumu darījumus;

c) attālas pieejas maksāšanas līdzeklis — līdzeklis, kas kādā iestādē atvērta konta īpašniekam ļauj piekļūt naudas līdzekļiem, kas atrodas šajā kontā, lai veiktu maksājumu kādai trešajai personai. Parasti šajā nolūkā ir jāizmanto personas identifikācijas kods un/vai cits līdzīgs identitātes pierādījums. Attālas pieejas maksāšanas līdzekļi, jo īpaši maksājumu kartes (kredītkartes, debetkartes, atlikta apmaksājuma debetkartes vai no jauna papildināma konta kartes), kā arī kartes, kas ļauj veikt banku darījumus pa telefonu vai mājās. Šī definīcija neaptver pārrobežu pārskaitījumus;

- d) elektroniskās naudas instruments — no jauna papildināma konta maksāšanas līdzeklis (uzkrātas vērtības karte vai datora atmiņa), ko izmanto vērtības vienību glabāšanai;
- e) iestāde — fiziska vai juridiska persona, kuras uzņēmējdarbība saistīta ar pārrobežu maksājumu veikšanu;
- f) iekasētā maksa — jebkāda maksa, ko iekasē kāda iestāde un kas ir tieši saistīta ar pārrobežu maksājuma darījumu eiro.

3. pants

Maksa par pārrobežu elektroniskiem maksājumu darījumiem un pārskaitījumiem

1. No 2002. gada 1. jūlija maksa, ko iestāde iekasē par elektronisku maksājumu pārrobežu darījumiem eiro, kuri nepārsniedz EUR 12 500, ir tāda pati kā maksa, ko šī iestāde iekasē par tāda paša apjoma maksājumiem eiro, kas veikti tās dalībvalsts teritorijā, kur tā ir reģistrēta.

2. Vēlākais no 2003. gada 1. jūlija maksa, ko iestāde iekasē par pārrobežu pārskaitījumiem eiro, kas nepārsniedz EUR 12 500, ir tāda pati kā maksa, ko šī iestāde iekasē par tāda paša apjoma pārskaitījumu maksājumiem eiro, ko veic tās dalībvalsts teritorijā, kur tā ir reģistrēta.

3. No 2006. gada 1. janvāra maksimuma summu EUR 12 500 paaugstina līdz EUR 50 000.

4. pants

Maksas pārskatāmība

1. Katra iestāde rakstveidā, vajadzības gadījumā arī elektroniski, atbilstoši valsts noteikumiem nodod klientu rīcībā viegli saprotamu iepriekšēju informāciju par maksu, ko tā iekasē par pārrobežu maksājumiem un maksājumiem, kurus veic tās dalībvalsts teritorijā, kur tā ir reģistrēta.

Dalībvalstis var noteikt, ka uz čeku grāmatiņām ir jābūt norādei, kas brīdina klientus par maksu attiecībā uz pārrobežu čeku izmantojumu.

2. Katrs grozījums attiecībā uz maksu tā, kā norādīts 1. punktā, paziņojams iepriekš pirms piemērošanas datuma.

3. Ja iestādes iekasē maksu par valūtu maiņu eiro un otrādi, tās sniedz saviem klientiem:

- a) iepriekšēju informāciju par visām maksām, ko tā plāno iekasēt par maiņu, un
- b) konkrētu informāciju par dažādām maiņas maksām, kas ir iekasētas.

5. pants

Pasākumi pārrobežu pārskaitījumu atvieglošanai

1. Katra iestāde vajadzības gadījumā paziņo katram klientam, kas to prasa, viņa starptautisko bankas konta numuru (IBAN), kā arī šīs iestādes bankas identifikācijas kodu (BIC).

2. Klients pēc pieprasījuma, ko iesniegusi iestāde, kas veic pārskaitījumu, dara zināmu saņēmēja starptautisko bankas konta numuru (IBAN) un saņēmēja iestādes bankas identifikācijas kodu (BIC). Ja klients nesniedz iepriekš minēto informāciju, iestāde var iekasēt no viņa papildu maksu. Šajā gadījumā iestādei ir jāsniedz klientiem informācija par papildu maksu saskaņā ar 4. pantu.

3. No 2003. gada 1. jūlija katra klienta konta pārskatā vai tā pielikumā norāda viņa IBAN numuru un iestādes BIC kodu.

4. Visos pārrobežu norēķinos par precēm un pakalpojumiem Kopienā piegādātājs, kurš pieņem maksājumu ar pārskaitījumu, saviem klientiem dara zināmu savu IBAN numuru un savas iestādes BIC kodu.

6. pants

Dalībvalstu pienākumi

1. Vēlākais no 2002. gada 1. jūlija dalībvalstis atceļ visus maksājumu bilances statistikas sakarā noteiktos pienākumus saistībā ar ziņojumiem par pārrobežu maksājumiem, kas nepārsniedz EUR 12 500.

2. Vēlākais no 2002. gada 1. jūlija dalībvalstis atceļ visus pienākumus, kuri valstī attiecas uz obligāto informāciju, kas sniedzama par saņēmēju, un kavē maksājumu izpildes automatizāciju.

7. pants

Atbilstība šai regulai

Atbilstība šai regulai tiek nodrošināta ar iedarbīgām, samērīgām sankcijām, kas attur no pārkāpumiem.

8. pants

Noteikumi par pārskatīšanu

Līdz 2004. gada 1. jūlijam Komisija iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par šīs regulas piemērošanu, jo īpaši attiecībā uz:

- infrastruktūru pārmaiņām pārrobežu maksājumu sistēmu jomā,
- iespēju uzlabot pakalpojumus klientiem, nostiprinot konkurences nosacījumus pārrobežu maksājumu pakalpojumu sniegšanā,

- šīs regulas piemērošanas ietekmi uz maksām, ko iekasē par maksājumiem, kurus veic dalībvalsts iekšienē,
- iespēju 6. panta 1. punktā noteikto summu no 2006. gada 1. janvāra palielināt līdz EUR 50 000, ņemot vērā varbūtējas sekas, kas skars uzņēmumus.

Šim ziņojumam vajadzības gadījumā pievieno grozījumu projektus.

9. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienu Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula attiecas arī uz pārrobežu maksājumiem, ko veic citas dalībvalsts valūtā, ja attiecīgā dalībvalsts paziņo Komisijai par savu lēmumu regulas piemērojumu attiecināt uz savu valūtu. Paziņojumu Komisija publicē *Oficiālajā Vēstnesī*. Attiecinājums stājas spēkā 14 dienas pēc minētās publikācijas.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2001. gada 19. decembrī

Eiropas Parlamenta vārdā –

priekšsēdētāja

N. FONTAINE

Padomes vārdā –

priekšsēdētāja

A. NEYTS-UYTTEBROECK
